

[Industriministeren]

Andre klager går ud på, at monopoldirektoratet ikke har villet imødekomme et ønske om at blive hørt om redegørelsen, og at direktoratet har afvist at ville offentliggøre udtalelser fra berørte virksomheder i forbindelse med offentliggørelsen af redegørelsen. Dette gælder således bl. a. klager fra Dansk Dagligvareleverandør Forening og Industrirådet.

En tredje gruppe klager over, at der er fejl og mangler ved redegørelsen, samt at der er visse forhold omkring undersøgelsens metode og tilrettelæggelse, som gør de sammenlignende prisoplysninger mellem discountbutikker og supermarkeder misvisende og fejlagtige. Dette gælder specielt klager fra Dansk Dagligvareleverandør Forening og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark. Monopoldirektoratet har oplyst, at man har rettet de fejl i rapporten, som direktoratet vurderer som fejl.

Det væsentligste problem er spørgsmålet om, hvilke oplysninger der som fortrolige og hemmelige oplysninger ikke må offentliggøres i redegørelsen. Omfanget af begrebet fortrolige eller hemmelige oplysninger er ikke af en sådan karakter, at det kan fastlægges én gang for alle. Begrebet har karakter af en retlig standard, og rækkevidden af begrebet beror således på en konkret vurdering, der finder udtryk i et administrativt skøn.

Monopolloven finder primært anvendelse på aftaler, enkeltvirksomheder og sammen slutninger, der udøver en væsentlig indflydelse på konkurrencen, og heraf må følge, at virksomheder, som ikke udøver en sådan indflydelse, må have krav på en beskyttelse mod offentliggørelse af fortrolige og hemmelige oplysninger – en beskyttelse, der ikke er mindre end den, der tilkommer dominerende enkeltvirksomheder m.v.

Industriministeriet har ved den konkrete afgørelse tillagt det betydning, at det i redegørelsen anføres, at næppe nogen af discountkæderne har en så stor markedsandel inden for dagligvarehandelen, at anmeldelse i henhold til monopollovens § 6, stk. 2, umiddelbart kan komme på tale.

Efter den beslutning, der er truffet i sagen, skal følgende oplysninger udelades af redegørelsen: for det første budgetterede omsætningstal og for det andet indkøbspriser, rabatter samt avancer, der har en sådan detaljeringsgrad, at oplysningerne vil kunne hen-

føres til enkeltvirksomheder eller enkelte varer.

Om den første kategori af oplysninger kan jeg sige, at en redegørelse til offentligheden kun bør omhandle realiserede omsætningsstørrelser. Budgetterede omsætningsstørrelser er et væsentligt udtryk for virksomhedens fremtidige planlægning, og det forekommer ikke rimeligt, at virksomhederne efter monopolloven skal være forpligtet til over for offentligheden at afsløre sådanne oplysninger, som giver udtryk for de forestillinger, man gør sig om den fremtidige udvikling.

Specielt hvad angår den anden kategori af oplysninger, vil jeg fremhæve, at offentlighedens interesse i disse må afvejes over for beskyttelseshensynet til de berørte virksomheder, således at oplysningerne ikke gives i en sådan form, at de kan finde umiddelbar anvendelse i forretningsforhold vedrørende konkrete kommercielle transaktioner konkurrerende virksomheder imellem.

Når monopoltilsynet i medfør af monopollovens § 15 er beføjet til at kræve meddelt alle oplysninger, som skønnes nødvendige for dets virksomhed, er formålet hermed primært at afgøre, om der er grundlag for at foretage indgreb efter loven. Konstateres det, at der herefter ikke kan foretages indgreb efter loven, må virksomhederne have en berettiget forventning om, at oplysningerne ikke bliver offentliggjort i en så detaljeret og specifik form, at dette vil være egnet til at påføre dem væsentlig økonomisk skade.

Den af industriministeriet truffene beslutning er således udtryk for rekursinstansens opfattelse af, hvad der må betragtes som fortrolige og hemmelige oplysninger i den konkrete sammenhæng. Dette svarer til de talrige lignende tilfælde, hvor en afgørelse må træffes af en rekursinstans, og hvor der ligger et skøn til grund for denne afgørelse. Afgørelsen er konkret og har relation til de særlige omstændigheder, der foreligger i sagen.

En afgørelse af den her omhandlede karakter vil naturligvis kunne indbringes for domstolene, ligesom sagen vil kunne indbringes for folketingets ombudsmand, der vil kunne tage stilling til, om monopoldirektoratet eller ministeriet har gjort sig skyldige i fejl eller forsømmelser i forbindelse med den her omhandlede afgørelse.

Jeg har som allerede sagt intet at indvende imod, at tinget gennem en ændring af mono-